

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์
โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Development of Learning Activities on Performance Skills in “Creative Drama” Based
on Davies Instructional Model for the 9th Grade Students.

ศุภชัย บุญโรจน์¹, พิตยวัฒน์ พันธะศรี² และประยงค์ หัตถพรหม³

Supachai Boonrote¹, Pittayawat Pantasri² and Prayong Hatprom³

¹นักศึกษา ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

²อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

³อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹Master Student of Education (Curriculum & Instruction) of Rajabhat Mahasarakham University

²Lecturer from the Faculty of Humanities and Social Sciences Rajabhat Mahasarakham University

³Lecturer from the Faculty of Education Rajabhat Maha Sarakham University

Corresponding Author Email: supachai6514@gmail.com

Received: 23 May 2022

Revised: 19 June 2022

Accepted: 23 June 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติละครสร้างสรรค์ของนักเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนาปีบุทุม ปีการศึกษา 2564 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.12/89.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 89.58 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.58, S.D. = 0.51)

คำสำคัญ: ทักษะปฏิบัติ, แนวคิดเดวิส, ละครสร้างสรรค์

Abstract

This research consists purposes were 1. to develop learning activity skills based on Davies's concept, assembling creative drama materials that are effective according to the criteria. 80/80 2. to compare academic achievement before and after class 3. to compare students' practical skills with a percentage threshold of 80% and 4. to study the satisfaction of students studying by organizing learning activities. It is a combination of qualitative and quantitative research. There are research tools including 8 learning activity plans, a test to measure academic achievement, a practical assessment skill, and a satisfaction questionnaire, with a sample of

students grade 3/3 at Wapi Pathum School, Wapi Pathum District, Maha Sarakham Province, the class, 39 students. The students were selected by using group randomization techniques. Statistics were used to analyze data including average, standard deviation. The sample type T-test was not independent. The result of the research showed that 1) the learning activities skill followed Davies's concept, assembling the creative drama media as effective as 90.12/89.58, 2) Students achieved higher posttest achievement than before classes of 12.46/17.28, statistically significant at .05 3) Students have skills in practicing, 89.58 percent above the 80 percent threshold for all 4) Students are in the most satisfied with learning activities ($\bar{x}$ = 4.58, S.D. = 0.51).

Keywords: Practical Skills, Davies Concepts, Creative Drama

บทนำ

“ละครสร้างสรรค์” (Creative Drama) ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ทางเลือกใหม่ที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนได้ในหลากหลายมิติ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เนื่องจากละครสร้างสรรค์เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสทางความคิด จินตนาการ ผ่านการแสดงออกทางภาษาและการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างมีปฏิสัมพันธ์กลุ่มตามบทบาทสมมติอย่างมีอิสระที่ปราศจากผู้ชมอย่างเป็นทางการ โดยเน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผลตามสภาพความเป็นจริง ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอันจะนำไปสู่ความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้อย่างถ่องแท้ (ลิขิต ใจดี, 2562, น.5) ละครเป็นสื่อกลางและเป็นกลยุทธ์สำคัญในการนำไปใช้บูรณาการทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยละครจะช่วยสร้างประสบการณ์และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดอย่างอิสระ เกิดความร่วมมือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักต่อสังคม และเกิดการพัฒนาในการเรียนรู้ตามเป้าประสงค์ (ภัทรศิลป์ สุกันศีล และกิตติ มีชัยเขตต์, 2561, น.71) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.4) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะ สารนาฏศิลป์ ศิลปะการละครเป็นอีกเนื้อหาหลักที่ความสำคัญอย่างยิ่งเพราะผู้เรียนจะได้จำลองสถานการณ์ในชีวิตจริงด้วยการแสดงละคร เพราะละครคือชีวิต ผู้เรียนจึงควรได้พบกับบทบาทต่าง ๆ ในละครเพื่อเรียนรู้และเข้าใจก่อนที่จะออกไปสู่โลกภายนอกได้อย่างมีภูมิคุ้มกันซึ่งความสัมพันธ์ของละครเยาวชนกับการศึกษาศิลปะการแสดง (พรรัตน์ ดำรง, 2547, น.6)

จากการศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสารนาฏศิลป์โรงเรียนวชิรพิทยาคม พบว่าการขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะการปฏิบัติ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง ละครสร้างสรรค์ อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 76 ซึ่งยังไม่ถึงเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นและขาดแรงจูงใจในการเรียนรายวิชาศิลปะให้ประสบความสำเร็จ หากปัจจัยที่กล่าวมาในช่วงต้นได้รับการพัฒนาและปรับปรุงจะส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะในด้านการปฏิบัติมากยิ่งขึ้นจากการที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง (คันสนีย์ ลีลาสกุลภักดิ์, 2564) ซึ่งครูผู้สอนควรวิเคราะห์ผลการทดสอบนำผลการวิเคราะห์ไปพัฒนาผู้เรียนปรับการสอนพัฒนาสื่อวัตกรรมการเรียนรู้ ที่มุ่งยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสำคัญ (โรงเรียนวชิรพิทยาคม, 2563, น.71) การจัดการเรียนการสอนในด้านทักษะปฏิบัติ เดวิส (Davies (1971, p. 50-56) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จ

ได้ดีและรวดเร็วขึ้นโดยมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน โดยนำรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติเรื่อง ละครสร้างสรรค์ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น

ดังนั้น การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้แนวคิดของเดวิส จึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรื่อง ละครสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก ประกอบกับการใช้สื่อประสม เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาขานาฏศิลป์ ในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง ละครสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการปฏิบัติโดยนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ด้วยการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติหรือทำทักษะย่อย ๆ ให้ได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันไปเป็นทักษะที่ใหญ่ขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนทักษะปฏิบัติได้เร็วขึ้น ทั้งยังเป็นการพัฒนากระบวนการทักษะปฏิบัติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติ ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 80
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาปีปทุม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม จำนวน 6 ห้อง นักเรียนจำนวน 230 คน ปีการศึกษา 2564

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนาปีปทุม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม จำนวน 1 ห้อง นักเรียนจำนวน 39 คน โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ที่ได้รับการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.65, S.D. = 0.11)

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ละครสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ที่ผ่านการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00 ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งจากการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

2.3 แบบประเมินทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ ซึ่งใช้เกณฑ์รูบรีค (Rubric Score) 4 ระดับ โดยประเมินจาก 4 ส่วน ซึ่งผ่านการพิจารณาตรวจสอบการวัดและประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบด้วย 5 ประเด็น ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท จำนวน 12 ข้อ ซึ่งผ่านการประเมินค่าความสอดคล้องของข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญ และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้อง (IOC) รายข้อตั้งแต่ 0.60-1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือวิจัย โดยผู้วิจัยให้นักเรียนทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) และดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 แผน รวม 16 ชั่วโมง โดยมีการเก็บคะแนนการทดสอบย่อยด้วย เกมการศึกษา ใบงาน และการประเมินทักษะปฏิบัติ หลังการทดลองครบตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Post Test) กับนักเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยวิเคราะห์ตามสูตรการหาค่า E_1/E_2 และ 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) วิเคราะห์ทักษะปฏิบัติหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ กับเกณฑ์ร้อยละ 80 4) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยคำนวณจากค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนที่ได้จากนักเรียนทุกคน

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบด้วย 5 ประเด็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบด้วย 5 ประเด็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 80/80

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบด้วย 5 ประเด็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 80/80 สามารถจำแนกผลได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 80/80

จำนวน	คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละของคะแนนเต็ม
39	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	116	104.54	1.65	90.12
	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	16	14.33	0.58	89.58
ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 90.12/89.58					

จากตารางที่ 1 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบด้วย 5 ประเด็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 90.12/89.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมเรียนรู้ปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมเรียนรู้ปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถจำแนกผลได้ ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมเรียนรู้ปฏิบัติละครสร้างสรรค์

การทดสอบ	จำนวน	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig (1-tailed)
ก่อนเรียน	39	20	12.46	1.19	30.21**	.05
หลังเรียน	39	20	17.28	0.89		

*P < 0.1

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.46 คะแนน และ 17.28 คะแนนตามลำดับ โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

พบว่า การเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 สามารถจำแนกผลได้ ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมินทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 39 คน (คะแนนเต็ม 16 คะแนน)

	รายการประเมิน				รวม (16 คะแนน)	ร้อยละของคะแนน	
	การใช้ ประสาท สัมผัสทั้งห้า (4 คะแนน)	การเคลื่อนไหว ตามจินตนาการ (4 คะแนน)	การใช้จังหวะ เสียง (4คะแนน)	การใช้บทบาท สมมติและ ภาษา (4 คะแนน)		เกณฑ์ ร้อยละ 80	คะแนน ทักษะ การ ปฏิบัติ
รวม	142	138	140	139	559		
เฉลี่ย	3.64	3.54	3.59	3.56	14.33		
ร้อยละ	91.03	88.46	89.74	89.10	89.58	89.58	89.58

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ มีคะแนนรายการประเมินมากที่สุดและน้อยที่สุด ดังนี้ การใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ($\bar{x}$ = 3.64) คิดเป็นร้อยละ 91.03 คะแนนและน้อยที่สุดคือ การเคลื่อนไหวตามจินตนาการ ($\bar{x}$ = 3.54) คิดเป็นร้อยละ 89.58 คะแนน รวมคะแนนเฉลี่ยเต็ม 16 คะแนนเท่ากับ 14.33 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับดี มาก ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 คิดเป็นร้อยละ 100

4. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียน ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถจำแนกผลได้ ดังนี้

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม (n = 39)

ประเด็นการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนชอบเพราะเนื้อหาสาระและประโยชน์ที่ได้จากการเรียนนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.51	0.51	มากที่สุด
2. นักเรียนมีความสนใจเนื้อหาสาระ เรื่อง ละครสร้างสรรค์ หลังจากที่คุณนำเสนอภาพรวมของกิจกรรมให้นักเรียนทราบ	4.54	0.60	มากที่สุด
3. นักเรียนชื่นชอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยทักษะปฏิบัติ เรื่อง ละครสร้างสรรค์	4.54	0.55	มากที่สุด
4. นักเรียนชอบที่คุณสาธิตการแสดงละครสร้างสรรค์ให้ดูก่อนเรียน	4.56	0.55	มากที่สุด
5. นักเรียนชอบที่ได้ปฏิบัติการแสดงละครสร้างสรรค์ไปพร้อมกับครู	4.56	0.50	มากที่สุด
6. นักเรียนชอบที่ได้ปฏิบัติละครสร้างสรรค์ด้วยตัวเอง โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ	4.59	0.50	มากที่สุด
7. นักเรียนชอบเทคนิควิธีการในการแสดงละครสร้างสรรค์ที่คุณแนะนำ	4.62	0.49	มากที่สุด
8. นักเรียนชอบที่คุณให้ปฏิบัติทักษะการแสดงละครสร้างสรรค์ด้วยตนเอง	4.54	0.55	มากที่สุด
9. นักเรียนชอบที่คุณนำห้องเรียนออนไลน์ ใบความรู้ และสื่อวิดีโอ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	4.56	0.50	มากที่สุด
10. นักเรียนชอบที่คุณแจ้งเกณฑ์การประเมินให้ทราบก่อนล่วงหน้า	4.79	0.41	มากที่สุด
11. นักเรียนชอบที่คุณแจ้งผลของการประเมินให้ทราบทุกครั้ง	4.54	0.51	มากที่สุด
12. นักเรียนชอบที่คุณให้คำแนะนำ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทุกครั้งหลังการประเมิน	4.56	0.50	มากที่สุด
รวม	4.58	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 ถึง 4.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.60 ซึ่งพิจารณาโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.07 มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดโดยพิจารณาเรียงลำดับจากน้อยไปหามากจำนวน 3 ลำดับ ดังนี้ นักเรียนชอบที่ได้ปฏิบัติละครสร้างสรรค์ด้วยตัวเอง โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.50) นักเรียนชอบเทคนิควิธีการในการแสดงละครสร้างสรรค์ ที่ครูแนะนำ ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.49) นักเรียนชอบที่คุณแจ้งเกณฑ์การประเมินให้ทราบก่อนล่วงหน้า ($\bar{x} = 4.79$, S.D. = 0.41) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 90.12/89.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80)

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม มีผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 12.46 คะแนน และ 17.28 คะแนนตามลำดับ โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติ ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม กับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่านักเรียนมีคะแนนรายการประเมินมากที่สุดและน้อยที่สุด ดังนี้ การใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ($\bar{x} = 3.64$) คิดเป็นร้อยละ 91.03 คะแนน และน้อยที่สุดคือ การเคลื่อนไหวตามจินตนาการ ($\bar{x} = 3.54$) ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 88.46 คะแนน รวมคะแนนเฉลี่ยเต็ม 16 คะแนนเท่ากับ 14.33 แปลผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.51) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

การอภิปรายผล

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 90.12/89.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80) นั้นเป็นผลมาจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผ่านขั้นตอนการออกแบบ และวางแผนในการปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอน รวมถึงได้รับการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยออกแบบมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.11) ทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้แนวคิดของเดวิส เป็นการแบ่งทักษะใหญ่ออกเป็นทักษะย่อย ๆ นักเรียนจึงสามารถเข้าใจและฝึกปฏิบัติทักษะได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะในการแสดงละครสร้างสรรค์ มีความกล้าแสดงออก และสามารถนำเสนอเรื่องราวผ่านบทบาทการแสดงได้ดีมากยิ่งขึ้น ประกอบกับการนำสื่อประสมที่มีความหลากหลายมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นความสนใจ และส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (รวริทย์ นิเทศศิลป์, 2551, น.23) ซึ่งสอดคล้องกับธัญญรัตน์ ทับทัน (2563, น.153) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่าตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่าตามแนวคิดของเดวิส มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.66/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 12.46 คะแนน และ 17.28 คะแนนตามลำดับ โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นผลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านการพิจารณาประเมินสอดคล้องเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และพฤติกรรมที่ต้องการวัดผู้เชี่ยวชาญ จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีบทบาทสำคัญในการใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถถึงระดับมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือยัง หรือมีความรู้ความสามารถถึงระดับใด (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556, น. 165) ซึ่งสอดคล้องกับอนุพงษ์ ยุธชัย (2562, น.73) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบแบบฝึกทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง รามายโอรณกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม กับเกณฑ์ร้อยละ 80 80 โดยรวมพบว่านักเรียนมีทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์คิดเป็นร้อยละ 89.58 คะแนน รวมคะแนนเฉลี่ยเต็ม 16 คะแนนเท่ากับ 14.33 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นผลจากแบบประเมินทักษะปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านการพิจารณาตรวจสอบการวัดและประเมินผล ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ และแบ่งเนื้อหาออกเป็น ส่วน ๆ ตามแนวคิดของเดวิส เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้ดีและรวดเร็วยิ่งขึ้น ประกอบกับการนำที่ผู้วิจัยนำสื่อประสมที่มีความหลากหลายมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะในการแสดงละครสร้างสรรค์ มีความกล้าแสดงออก และสามารถสื่อสารเรื่องราวผ่านบทบาทการแสดงได้ดีขึ้น Davies (1971, p.50-56) ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กนกวรรณ จินนะคำ (2564, น.112) ได้ศึกษาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ฟ้อนถวายศรัทธาบูชาพญาแถน ตามแนวคิดของเดวิส ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ในระดับดีขึ้นไปหลังเรียน โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 89.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดคิดเป็นร้อยละ 100

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.58, S.D. = 0.51) ซึ่งเป็นผลจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะสร้างแบบสอบถามสอบถามความพึงพอใจ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท แล้วจึงเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินค่าความสอดคล้องของข้อคำถาม และคัดเลือกจำนวน 12 ข้อ เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อเครื่องมือที่นำมาใช้ในมีประสิทธิภาพ นักเรียนจึงมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติทักษะได้ดี ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งทัศนคติหรือระดับความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมต่าง ๆ สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้น ๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้น ๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้ (กรองแก้ว อยู่สุข, 2550, น.29) ซึ่งสอดคล้องกับอินทิรา ดีแป้น (2563, น.178) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มี

ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการเพื่อนร้อยเอ็ดเพชรงาม ตามแนวคิดของเดวิส ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมากโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.11

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 ครูควรคำนึงถึงพื้นฐานความแตกต่างด้านเรียนรู้ของผู้เรียน และครูต้องคอยเข้าไปให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
- 1.2 ครูควรศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส ก่อนนำมาใช้ในจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส ไปปรับใช้หน่วยการเรียนรู้ เนื้อหาอื่น ๆ
- 2.2 ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น เจตคติ ความคงทนในการเรียน เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในหลากหลายมิติ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือจาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เอาใจใส่ดูแลให้คำปรึกษา คำแนะนำตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบ ปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนเป็นวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์ ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู บุคลากร และนักเรียนโรงเรียนวาปีปทุม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ คุณค่าและประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้า จนเป็นวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์ฉบับนี้ ขอขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่ได้อบรมสั่งสอน เป็นกำลังใจ และสนับสนุนการศึกษาของข้าพเจ้าด้วยดีตลอดมา

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ จินนะคำ. (2564). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เพื่อนถวายศรัทธาบูชาพระยาแถนตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- กรองแก้ว อยู่สุข. (2550). *พฤติกรรมองค์การ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธัญญรัตน์ ทับพัน. (2563). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์เบื้องต้นและภาษาท่าตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 15(3), 153-162
- ไพศาล วรคำ. (2552). *การวิจัยทางการศึกษา*. กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์
- พรรัตน์ ดำรุ่ง. (2547). *การละครสำหรับเยาวชน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ภัทรศิลป์ สุกันตศิลป์ และกิตติ มีชัยเขตต์. (2561). *ละครเพื่อการศึกษาในศตวรรษที่ 21. รายงานรวมบทความวิจัยบทความวิชาการ และงานสร้างสรรค์ สืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการด้านศิลปกรรมระดับชาติครั้งที่ 1*. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2564, จาก http://www.ssruplan.ssru.ac.th/dept/strategy/content_document/35701-233.pdf.
- โรงเรียนวาปีปทุม. (2563). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR)*. มหาสารคาม
- ลิขิต ใจดี. (2562). *ละครสร้างสรรค์: กระบวนการเรียนรู้ทางเลือกใหม่ที่สอดคล้องกับทิศทางการศึกษาของชาติ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

- วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). *สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สกายบุกส์
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อนุพงษ์ ยุธชัย. (2562). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนประกอบแบบฝึกทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- อินทรา ดีแป้น. (2563). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการเพื่อนร้อยเอ็ดเพชรงามตามแนวคิดของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. *Journal of Modern Learning Development*, 5(3), 168-184
- Davies, I. K. (1971). *The Management of Learning*. London: McGraw-Hill.